

Rák Kálmán

(1929–2005)

A Magyar Hematológiai és Transzfuziológiai Társaság és a Szegedi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Kar Tanácsa megrendülten tudatja, hogy

PROF. DR. RÁK KÁLMÁN,

a klinikai hematológia és a véralvadás-kutatás nemzetközileg elismert Széchenyi-díjas művelője, oktatója 2005. június 2-án Debrecenben váratlanul elhunyt.

Egész életművét, szerénységét, szorgalmát, segítőkészségét, etikus életfelfogását és emberiségét Társaságunk és Egyetemünk követendő példának tekinti. Iskolateremtő tevékenységének jelentős része van a magyar egészségügy, a hematológia és a transzfuziológia elmúlt évtizedekben elért eredményeiben.

Szeretetteljes emberi és igaz orvosi egyéniségének emlékét tudományterületünk nagyjai között őrizzük.

Fölösleges lenne kedves olvasóinkat részletekbe menő életrajzi adatokkal terhelni: elég fölütni a megfelelő könyvet, ott megtalálható a sok-sok vállalt feladat és tisztség, a tanulmányok, a munkahelyek s a megszámlálhatatlan kitüntetés és díj.

Sok komoly tudományos munka, könyvfejezetek s több száz közlemény kötődik Rák Kálmán professzor nevéhez. Különösen kiemelnénk, hogy e több száz közlemény között (jól mutatva Professzor Úr nyitottságát, sokirányú érdeklődését, hiszen írt ő az orvostudomány jövőjéről vagy épp – csak példaként említve – a homeopátia kérdéseiről) több foglalkozik a szaknyelvvél, orvosi szaknyelvünkkel is. Sok ilyen kérdésben foglalt állást s vette föl a kesztyűt vita esetén, amire – noha nem volt nyelvész – egyértelműen föl jogosította széles látóköre, szigorúan logikus

és következetes gondolkodása s a latin nyelvbeni kiemelkedő jártassága.

Különös büszkeség számunkra, hogy lapunkat is megtisztelte írásaival, gondolataival, fölvetéseivel sőt, e lap szerkesztőbizottsági tagságát is vállalva tevékenyen részt vett újságunk alakításában, s eközben buzdító erkölcsi támogatását is mindig érezhettük!

Fontos tehát kiemelnünk: Rák Kálmán személyében nem egyszerűen egy kiemelkedő orvos tudóst, hanem egy, a hivatása mellett a kultúra, az általános műveltség sok kérdésével is törődő, foglalkozó embert, egy igazi értelmiségit veszítettünk el.

Élete, munkássága mindannyiunk számára mértéket ad, irányt mutat.

Köszönjük Professzor Úr!